

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118204885
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118204885.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.. N. XXXX, XXX XX Ž., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 506,99 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 541,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 539,19 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní o právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 12.03.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 506,99 eur, úrokov vo výške 32,20 eur, úrokov z omeškania výške 2,35 eur, úrokov vo výške 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny 506,99 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 506,99 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 32,20 eur od 16.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.04.2013 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3 500 eur. Bol názoru, že predmetná úverová zmluva spĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že dňa 15.02.2018 pre porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného rozhodol o predčasnej splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby nevykonal žalovaný žiadnu úhradu. Vysvetlil, že suma 509,99 eur je istina poskytnutého úveru, keď žalovanému bol poskytnutý úver 3 500 eur a do dňa zosplatnenia úveru uhradil žalovaný na istinu sumu 2 993,01 eur. Rovnako vysvetlil, že úroky 32,20 eur a úroky z omeškania 2,35 eur sú úroky do zosplatnenia úveru. Citoval § 497 ObZ, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 3, § 506 ObZ. Poukázal na § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, dňa 23.05.2018 vydal platobný rozkaz (č.l. 53 spisu).

4. Uznesením zo dňa 07.01.2019 (č.l. 75 spisu) okresný súd platobný rozkaz v súlade s § 266 ods. 3 CSP v celom rozsahu zrušil.

5. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

Podľa § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové stvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur, okresný súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 30.05.2019, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 02.05.2019.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.01.2015, ak záväzkový vzťah vznikol po 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 15.02.2018, opakovaným upozornením zo dňa 13.12.2017, zmluvou o úvere č. 43798 zo dňa 19.04.2013, prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia a po predčasnom zosplatnení, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov, prepočtom úrokov z omeškania, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01.04.2013, sadzobníkom poplatkov účinného od 01.01.2018 (č.l. 6 - 47 spisu)

8. Dňa 19.04.2013 strany sporu uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXX. V rámci tejto zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3 500 eur. Žalovaný bol podľa zmluvy zaviazaný vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v 60 splátkach vo výške 88,91 eur, s termínom splatnosti prvej splátky 13.05.2013, mesačne k 12. dňu kalendárneho mesiaca a splatnosťou úveru 12.04.2018. Úroková sadza bola 17,9 %, RPMN 21 %, priemerná RPMN 19,53 % a celková čiastka úveru 5 454 eur. Žalovaný porušil svoj zmluvný záväzok, poskytnutý úver čo do istiny splatil len čiastočne vo výške 2 993,01 eur. Uvedené skutočnosti považoval okresný súd za medzi stranami nesporné.

9. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným právne posúdil ako zmluvu o úvere § 479 Obchodného zákonníka. Aj keď súd posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvu o úvere, teda absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka, zároveň predmetnú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, keď žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pri uzatvorení predmetnej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda je potrebné ho v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení považovať za spotrebiteľa. Predmetnú zmluvu súd vyhodnocoval aj za aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je veriteľom a žalovaného možno považovať za spotrebiteľa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že predmetnou zmluvou sa zaviazal poskytnúť žalobca ako dodávateľ žalovanému ako spotrebiteľovi dočasné peňažné prostriedky a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Okresný súd má za to, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňa základné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr ex offo zisťoval, či predmetná zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z..

11. Súd nemal pochybnosti o tom, že po neúspešných pokusoch žalobcu o vrátenie poskytnutého úveru, stal sa dňa 15.02.2018 celý úver splatný a žalobca žalovaného vyzval na bezodkladné zaplatenie celého dlhu.

12. Rovnako súd nemal pochybnosti o výške uplatnenej istiny 506,99 eur. Súd preto uplatnenú istinu 506,99 eur žalobcovi ako dôvodnú priznal. Táto vyplýva aj z prehľadu splácania (č.l. 40 spisu).

13. Zároveň súd žalobcovi ako dôvodný priznal v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zmluvný úrok z úveru vo výške 32,20 eur a úrok z omeškania 2,35 eur, t.j. úrok a úrok z omeškania vyčíslený do zosplatnenia úveru, t.j. do 15.02.2018.

14. Žalobcovi však súd nepriznal uplatnený zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 506,99 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, resp. nepriznal žalobcovi zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne po dátume splatnosti, t.j. po dátume 15.02.2018. Okresný súd mal za to, že zmluvný úrok ako odplata

(cena) za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto úrok po splatnosti úveru, t.j. po 15.02.2018, žalobcovi neprislúcha. Zosplatením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Opačný výklad by znamenal dvojnásobné úrokové zaťaženie spotrebiteľa/dlžníka (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/301/2015 zo dňa 29.05.2015, č.k. 10Co/229/2018-119 zo dňa 25.10.2018). Okresný súd zároveň v tomto smere upriamuje pozornosť na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. Ústavný súd SR v danej veci odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov, v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie R 59/1998, z právnej vety ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania. Okresný súd tak žalobcovi priznal len zmluvný úrok 17,90 % do dňa 15.02.2018.

15. Žalobca si popri istine uplatnil i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 539,19 (istina 506,99 + úroky 32,20) eur od 16.02.2018 do zaplatenia. Okresný súd konštatuje, že nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom po zosplatení úveru 15.02.2018, t.j. dňom 16.02.2018. V rozhodnom čase pre určenie výšky úroku z omeškania bola výška základnej úrokovej sadzby ECB vo výške 0,00 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy 539,19 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, preto mu súd tento nárok priznal.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobca má voči žalovanému ako plne úspešný účastník nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Okresný súd pri posudzovaní úspechu a rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z uplatnenej istiny 506,99 eur (z ktorej istiny bol hradený aj samotný súdny poplatok, pozn. Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/229/2018-119 zo dňa 25.10.2018).

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.